

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Mal 104412 18 Gž
Brčko, 29.03.2018. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Tešić Dragane kao predsjednika vijeća, Gligorević Ruže i Kadrić Zijada kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca Đ.S. iz B., zastupanog po punomoćniku O.Č., advokatu iz B., protiv tuženog B.d.BiH, zastupanog po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu ..., radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Mal 104412 17 Mal od 13.11.2017. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 29.03.2018. godine donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba tuženog B.d.BiH se uvažava, presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Mal 104412 17 Mal od 13.11.2017. godine ukida i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Mal 104412 17 Mal od 13.11.2017. godine odlučeno je kako slijedi:

„Usvaja se tužbeni zahtjev tužioca Đ.S. u pravnoj stvari protiv tuženog B.d.BiH, te se tuženom nalaže da tužiocu isplati naknadu štete u visini od 1.780,00 KM i to:

- po osnovu naknade obične štete iznos od 640,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 02.04.2017. godine, kao dana nastanka štete pa do konačne isplate, u roku od 15 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom izvršenja.
- po osnovu naknade izmakle koristi iznos od 1.090,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe pa do konačne isplate, u roku od 15 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom izvršenja.
- po osnovu naknade troškova neškodljivog uklanjanja nastradalih kunića i popravke kuničarnika iznos od 50,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 02.04.2017. godine kao dana nastanka štete pa do konačne isplate, u roku od 15 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom izvršenja.

Obavezuje se tuženi B.d.BiH da tužiocu Đ.S. nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 576,93 KM, sa zakonskom zateznom

kamatom, počev od dana donošenja presude pa do isplate, sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom izvršenja.“

Protiv navedene presude tuženi je blagovremeno izjavio žalbu zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu usvoji, prvostepenu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da presudu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine preinači, te odbije tužbeni zahtjev tužioca i istog obaveže da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka.

U odgovoru na žalbu tužilac je naveo da je prvostepeni sud pravilnom primjenom svih procesnih odredbi, uz pravilnu primjenu materijalnog prava, sve odlučne činjenice utvrdio pravilno i potpuno, te predlaže da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu tuženog odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu.

Nakon što je prvostepena presuda ispitana u granicama razloga navedenih u žalbi i po službenoj dužnosti u skladu sa ovlaštenjima iz odredbe člana 330. u vezi sa odredbom člana 412. stav 1. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 8/09, 52/10 i 27/14 – u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku) ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Tužilac je u tužbi koju je prvostepenom sudu podnio dana 15.06.2017. godine (a koju je preinačio na ročištu za glavnu raspravu dana 13.11.2017. godine) naveo da je tužilac na vlastitom posjedu u ulici ... u B. držao u zatvorenim kavezima, koji su se nalazili u čvrsto zidanom objektu, 33 kunića starosti od tri mjeseca do jedne i po godine, od kojih su četiri ženke bile u gravidnom stanju. Kada je tužilac, dana 02.04.2017. godine u jutarnjim časovima, ušao u objekat zapazio je dva velika psa u objektu i van kaveza 16 zadavljenih kunića, dok ostalih 17 kunića nije pronašao u prostoriji niti u bližoj okolini, a takođe, zapazio je i rupu na zidu objekta, koju su tokom noći napravili psi i najvjerovatnije kroz nju ušli u objekat, pa kako su nadležni organi tuženog propustili da preduzmu odgovarajuće mjere zaštite lica i imovine tužioca i da spriječe slobodno kretanje pasa litalica na području B.d.BiH, koji zbog svojih osobina predstavljaju povećanu opasnost za okolinu, zatražio je od suda da donese presudu kojom će obavezati tuženog da mu nadoknadi prostu štetu zbog smrti 16 kunića u iznosu od 640,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 02.04.2017. godine kao dana nastanka štete, pa do dana isplate, na ime naknade štete u vidu izmakle koristi iznos od 1.090,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe, pa do dana isplate i na ime naknade troškova neškodljivog uklanjanja nastradalih kunića i popravke kunićarnika iznos od 50,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana nastanka štete, pa do dana isplate, te da mu nadoknadi troškove parničnog postupka.

Tuženi je u odgovoru na tužbu osporio osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, ističući prigovor nedostatka pasivne legitimacije, te istakao da tužilac

nije pružio pouzdan dokaz da su psi lualice napravili rupu na zidu objekta, ušli u objekat i napravili štetu i da tužilac, prema Zakonu o komunalnim djelatnostima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 30/04, 24/07, 09/13 i 03/18 - u daljem tekstu Zakon o komunalnim djelatnostima), nije smio držati životinje u užem urbanom području grada B.

Iz činjeničnog stanja utvrđenog u prvostepenom postupku proizilazi da je tužilac držao minimalno 16 kunića u kunićarniku, koje je pronašao zadavljene dana 02.04.2017. godine u ranim jutarnjim časovima kada je krenuo da ih nahrani, da je u objektu zatekao dva velika psa koji su pobjegli kroz otvor na zidu objekta, a koji nije postojao prije navedenog događaja i da je tužilac odmah obavijestio Policiju B.d.BiH i nadležni Inspektorat B.d.BiH, te da je inspektorica sačinila zapisnik i naložila tužiocu da u skladu sa odlukom Inspektorata ukloni leševe kunića na odgovarajući način, što je tužilac i učinio. Prvostepeni sud je na osnovu toga zaključio da je tužilac pretrpio štetu i obavezao je tuženog da tužiocu po osnovu naknade obične štete isplati iznos od 640,00 KM, po osnovu naknade izmakle koristi iznos od 1.090,00 KM i po osnovu naknade troškova neškodljivog uklanjanja nastradalih kunića i popravke kunićarnika iznos od 50,00 KM (sve sa zakonskom zateznom kamatom), čiju visinu (štete) je prvostepeni sud utvrdio na osnovu nalaza i mišljenja vještaka veterinarske struke.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud je ocijenio neosnovanim prigovor nedostatka pasivne legitimacije, jer tuženi nije pružio dokaze da se radilo o psima čiji su vlasnici poznati i da je tuženi odgovoran za nastalu štetu na osnovu odredbe člana 174. i 172. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89 – u daljem tekstu Zakon o obligacionim odnosima) u vezi sa članom 18. tačka c) Zakona o izvršnoj vlasti Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Tuženi u žalbi navodi da je sud povrijedio odredbu člana 8. i člana 318. Zakona o parničnom postupku i dalje istrajava na prigovoru da je „praktično nemoguća konstrukcija događaja da su psi u toku noći napravili otvor na pomoćnoj zgradi zidanoj betonskim blokovima kroz koju su zatim ušli i zadavili zečeve“ i smatra da tužilac nema pravo na naknadu štete jer je tužilac uzgajao kuniće za prodaju na području grada, gdje je prema odredbi člana 236. Zakona o komunalnim djelatnostima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine zabranjeno držanje životinja i da eventualno može imati pravo na srazmjernu naknadu, prema odredbama člana 192. Zakona o obligacionim odnosima, te da je tuženi isticao ovaj prigovor u toku postupka, a da se prvostepeni sud u obrazloženju presude „uopšte nije osvrnuo“ na ovaj prigovor niti je dao obrazloženje zašto nije uvažio navode tuženog kada je u pitanju odgovornost tužioca za nastanak štete.

Naime, tuženi žalbenim navodima osnovano ukazuje da je prvostepeni sud propustio obrazložiti prigovor tuženog da je tužilac držao kuniće u užem urbanom području B. gdje je prema odredbi člana 236. Zakona o komunalnim djelatnostima zabranjeno držanje životinja.

Iako je tuženi u prvostepenom postupku osporio tužbeni zahtjev tužioca navodima da je zabranjeno držanje životinja u užem gradskom području B., a na kojem istrajava i u žalbi, prvostepeni sud je propustio da cijeni osnovanost tužbenog zahtjeva u odnosu na istaknuti prigovor. Prvostepeni sud je bio dužan da na adekvatan način obrazloži navedeni prigovor tuženog, te da u obrazloženju presude navede jasne razloge zbog kojih smatra da je tužilac imao pravo držati životinje u tom dijelu grada (...), pa kako je u obrazloženju presude izostala ocjena istaknutog prigovora, prvostepeni sud nije utvrđivao ni eventualno postojanje podijeljene odgovornosti i doprinosa tužioca u nastanku štete prema odredbama člana 192. Zakona o obligacionim odnosima, zbog čega je učinjena povreda postupka iz člana 300. stav 4. Zakona o parničnom postupku (na koju povredu tuženi žalbenim navodima u suštini i ukazuje).

S obzirom da Apelacioni sud ne može u ovoj fazi postupka dati ocjenu istaknutog prigovora tuženog, obaveza prvostepenog suda je da cijeni istaknuti prigovor i da u obrazloženju svoje presude da valjane i jasne razloge za svoj zaključak o osnovanosti tužbenog zahtjeva tužioca u odnosu na istaknuti prigovor, zasnovan na utvrđenim činjenicama i provedenim dokazima, odnosno da utvrdi da li je tužilac držao kuniće u užem urbanom području B. gdje je prema odredbama člana 236. Zakona o komunalnim djelatnostima zabranjeno držanje životinja i na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja da utvrdi eventualni doprinos tužioca u nastanku štete.

Stoga, kako se zbog takvog nedostatka prvostepene presude ne može ni ispitati da li je prvostepeni sud pravilno primijenio materijalno pravo, na koji žalbeni razlog, u smislu odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je žalbu tuženog uvažiti i primjenom odredbe člana 336. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine prvostepenu presudu ukinuti i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će otkloniti propuste na koje se ukazuje ovim rješenjem, te nakon ocjene izvedenih dokaza i eventualno izvođenjem novih dokaza utvrditi relevantno činjenično stanje, te pravilnom primjenom materijalnog prava donijeti novu na zakonu zasnovanu odluku.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Dragana Tešić